

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 892/2015
21.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Б., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адв. М.М., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Кикинди 1К 66/13 од 18.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адв. М.М., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Кикинди 1К 66/13 од 18.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди 1К 66/13 од 18.03.2015. године, окривљени В.Б., оглашен је кривим због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од две године не учини ново кривично дело.

На основу члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци која се има рачунати од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка у износу од 57.560,00 динара у року од два месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде бранилац окривљеног В.Б., адв. М.М., поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијану пресуду преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адв. М.М., нема прописан садржај.

Према одредби члана 489. ЗКП, Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног В.Б., у поднеом захтеву за заштиту законитости предложио је преиначење првостепене пресуде, с тим што се захтев не односи на другостепену пресуду, а суд није овлашћен само на основу образложења захтева да процењује на које се конкретно правноснажне одлуке захтев односи.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним или – апелационим судом.

Бранилац окривљеног В.Б., у поднетом захтеву за заштиту законитости није определио конкретну повреду закона која је учињена пред првостепеним судом у овом случају Основним судом у Кикинди, јер у захтеву није навео због чега доказ – налаз о алкохолисаности окривљеног који је урађен у Општој болници у Сенти је у супротности са Правилником о условима који морају испуњавати здравствене установе које врше анализу крви, урина и – или других телесних материја у циљу утврђивања садржаја алкохола ... („Службени гласник РС“ број 76/2011), а суд није овлашћен да ако истакнута повреда закона није јасно опредељена испитује садржину захтева и оцењује коју повреду закона је бранилац имао у виду.

Прописан садржај захтева за заштиту законитости подразумева стога тачно указивање на правноснажне одлуке против којих је поднет, а тако и јасно истакнуте и опредељене повреде закона.

Стога по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адв. М.М., нема прописани садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП одбачен, а како је одлучено у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.